

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0343/2012

19. 10. 2012

ZPRÁVA

o provádění směrnice 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru
(2012/2037(INI))

Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

Zpravodajka: Birgit Collin-Langen

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	7
STANOVISKO HOSPODÁŘSKÉHO A MĚNOVÉHO VÝBORU	10
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	14

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

k provádění směrnice 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru (2012/2037(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a stanovisko Hospodářského a měnového výboru (A7-0343/2012),
- A. vzhledem k tomu, že otevření vnitrostátních trhů ve významném odvětví spotřebitelských úvěrů, podpora hospodářské soutěže, řešení otázky odlišných úrovní ochrany spotřebitelů, odstranění potenciálních narušení hospodářské soutěže mezi subjekty působícími na trhu a zlepšení fungování vnitřního trhu představují pro EU politický závazek a jsou v zájmu jak spotřebitelů, tak i poskytovatelů úvěrů;
- B. vzhledem k tomu, že zamýšlená definitivní harmonizace, kterou má přinést směrnice o smlouvách o spotřebitelském úvěru v pěti dílčích oblastech a která přináší opatření, jež ponechávají členským státům jen omezený manévrovací prostor, zejména pokud jde o možné rozdílné přístupy k provádění, vytváří společný evropský právní rámec na ochranu spotřebitelů;
- C. vzhledem k tomu, že však i nadále přetrvávají některé právní i praktické překážky, které je třeba odstranit;
- D. vzhledem k tomu, že, jak ukazuje studie Evropského parlamentu o provádění směrnice o smlouvách o spotřebitelském úvěru, nedosáhla některá důležitá ustanovení této směrnice – například článek 5 týkající se předsmulvních informací – zamýšlené harmonizace vnitrostátních právních úprav, pokud jde o ochranu spotřebitele, a to z důvodu odlišného výkladu a provedení ze strany členských států;
- E. vzhledem k tomu, že v důsledku krátkých lhůt a počtu a rozsahu změn, které je třeba v právních předpisech provést, ne všechny členské státy provedly směrnicí o smlouvách o spotřebitelském úvěru včas nebo v některých případech zcela správně;
- F. vzhledem k tomu, že podle statistických údajů se počet uzavřených přeshraničních spotřebitelských úvěrů od doby vstupu směrnice v platnost nezvýšil, ačkoliv tento stav by se dal vysvětlit různými faktory, jako je jazyk, ale také velké problémy ve finančním sektoru a nedostatečné informování spotřebitelů o možnostech přeshraničních spotřebitelských úvěrů a právech spotřebitelů, která při uzavření takovýchto smluv mají;
- G. vzhledem k tomu, že dostatečná opatření v oblasti ochrany spotřebitelů v odvětví poskytování úvěrů hrají významnou roli v zajišťování finanční stability; vzhledem k tomu, že pro spotřebitele představuje značné riziko volatilita směnných kurzů, zejména během finanční krize;
- H. vzhledem k tomu, že nadměrné poskytování spotřebitelských úvěrů v cizích měnách zvýšilo riziko a ztráty nesené domácnostmi;
- I. vzhledem k tomu, že Evropská rada pro systémová rizika vydala dne 21. září 2011

důležitá doporučení týkající se poskytování úvěrů v cizích měnách (ESRB/2011/1);

- K. vzhledem k tomu, že na základě článku 27 směrnice má Komise povinnost provést přezkum určitých aspektů směrnice, a vzhledem k tomu, že v této souvislosti již požádal o vypracování přípravné studie;
- L. vzhledem k tomu, že by velmi uvítal, kdyby byl pravidelně informován o jednotlivých etapách tohoto přezkumu a o jeho výsledcích, aby mohl vydat své stanovisko;
1. vítá, že Komise v rámci přípravy svého přezkumu již vypracovává studii týkající se dopadů směrnice na vnitřní trh a ochranu spotřebitele, aby přesně zjistila, jakým způsobem ovlivní fungování přeshraničního úvěru, a oceňuje velký objem práce, kterou Komise, vnitrostátní zákonodárci a úvěrové instituce vykonali;
 2. zdůrazňuje, že zlepšení přeshraničního trhu se spotřebitelskými úvěry může přinést evropskou přidanou hodnotu ve smyslu podpory vnitřního trhu; domnívá se, že toho lze dosáhnout mimo jiné lepším informováním spotřebitelů o možnosti získat spotřebitelský úvěr v jiném členském státě a o právech, která při uzavření takovýchto smluv spotřebitelé mají;
 3. bere na vědomí, že podíl přeshraničních spotřebitelských úvěrů na trhu všech spotřebitelských úvěrů je nižší nežli 2 % a z toho přibližně 20 % tvoří úvěry, které byly uzavřeny online;
 4. upozorňuje, že jedním z cílů směrnice je zajistit dostupnost informací, čímž by se podpořilo fungování vnitřního trhu i v oblasti poskytování úvěrů, a proto je třeba posoudit, zda počet přeshraničně poskytnutých úvěrů roste;
 5. je toho názoru, že ustanovení týkající se předsmulvních informací, vysvětlení podávaná v souladu s ustanovením čl. 5 odst. 6 a ověření úvěruschopnosti podle článku 8 hrají významnou úlohu, pokud jde o zlepšování informovanosti spotřebitelů o rizicích spojených s poskytováním úvěrů v cizí měně;
 6. žádá nicméně orgány dohledu, aby vyžadovaly, aby finanční instituce poskytovaly spotřebitelům personalizované, úplné a snadno srozumitelné informace vysvětlující rizika spojená s úvěry v cizí měně a o dopadu, jaký by na jejich splátky mělo závažné znehodnocení zákonného platidla členského státu, v němž má spotřebitel bydliště, nebo zvýšení zahraniční úrokové sazby; domnívá se, že uvedené informace by měly být poskytnuty před podepsáním jakékoli smlouvy;
 7. bere na vědomí obavy některých členských států ohledně způsobu, jakým jsou předsmulvné informace spotřebitelům poskytovány prostřednictvím formuláře se standardními evropskými informacemi o spotřebitelském úvěru (SECCI), neboť tyto informace jsou natolik odborné, že to ovlivňuje schopnost spotřebitelů skutečně těmto informacím porozumět; domnívá se, že efektivita formuláře se standardními evropskými informacemi o spotřebitelském úvěru by měla být důležitým aspektem hodnocení dopadu směrnice, jež bude provádět Komise;
 8. vítá kontrolu „SWEEP“, kterou Komise provedla v září 2011 a která došla k výsledku, že u 70 % zkontrolovaných webových stránek finančních institucí chyběly informace v reklamách nebo důležité údaje v nabídce nebo bylo zavádějící vyčíslení nákladů na úvěr, a žádá Komisi a členské státy, aby přijaly vhodná opatření, která by tento stav

napravila; v této souvislosti poznamenává, že pravidla o reprezentativních příkladech nejsou v některých případech používána v souladu s předpisy a že je třeba situaci v této oblasti zlepšit;

9. vyzývá k tomu, aby byly reklamní a marketingové akce finančních institucí přísně sledovány s cílem předejít šíření klamavých nebo nepravdivých informací v reklamě a marketingu zaměřeném na nabídky úvěrových smluv;
10. konstatuje, že některé členské státy využily možnosti rozšířit oblast působnosti této směrnice na jiné finanční produkty, aniž by to podle všeho vedlo k nesrovnalostem při provádění;
11. zdůrazňuje, že ustanovení právních předpisů by měla odrážet standardní postupy a potřeby běžného spotřebitele a běžného podnikatele, nikoli představovat reakci na malý počet případů zneužití a následně činit informace poskytované spotřebiteli méně srozumitelnými, transparentními a srovnatelnými;
12. konstatuje, že obsáhlejší ustanovení automaticky nezvyšují ochranu spotřebitele a že přebytek informací může nezkušeného spotřebitele spíše zmást, nežli mu věc objasnit; v tomto ohledu uznává odborné znalosti, pomoc a finanční osvětu, které poskytují sdružení spotřebitelů, a jejich potenciální roli při restrukturalizaci úvěrů u domácností, které se potýkají s problémy;
13. žádá, aby spotřebitelé měli právo získat informace o cenách doplňkových služeb a o svém právu na nákup doplňkových služeb, např. pojištění, od jiných dodavatelů; domnívá se, že finanční instituce by měly mít povinnost odlišovat tyto služby a související poplatky od služeb a poplatků spojených s daným úvěrem a měly by jasně uvádět, které služby jsou nezbytné pro poskytnutí úvěru a které jsou ponechány na uvážení dlužníka;
14. je toho názoru, že obtíže, které by mohly nastat při uplatnění práva na odstoupení od smlouvy, by měly být v případech uzavření souvisejících smluv blíže prozkoumány; zdůrazňuje, že je důležité uvědomit spotřebitele o tom, že pokud uplatňují právo na odstoupení od smlouvy v případě, že dodavatel nebo poskytovatel služby přímo obdrží částku, která odpovídá platbě poskytovatele úvěru poskytnuté na základě doplňkové smlouvy, nesmí být spotřebiteli účtovány žádné poplatky, provize ani náklady související s poskytnutou finanční službou;
15. vyzývá Komisi, aby posoudila, do jaké míry nejsou dodržovány požadavky o poskytování informací ve smlouvách, u nichž nejsou zprostředkovatelé vázáni požadavky na předmluvní informace, a aby tak zjistila, jak nejlépe chránit spotřebitele v takovýchto situacích;
16. domnívá se, že zvláštní pozornost je třeba věnovat komplikovaným pravidlům pro předčasné splacení úvěru;
17. konstatuje, že předtím, než se změní úroková sazba, by spotřebitelé měli být o dané skutečnosti informováni v takovém časovém předstihu, který jim umožní provést průzkum trhu a změnit poskytovatele úvěru, než dojde ke změnám sazeb;
18. konstatuje, že je potřeba objasnit výklad toho, co se rozumí tzv. reprezentativním

příkladem;

19. zdůrazňuje, že by měl být zaveden jednotný výpočet roční procentní sazby nákladů, měly by být odstraněny nejasnosti a zajištěna provázanost se všemi ostatními právními nástroji;
20. vyzývá členské státy, aby zajistily, že vnitrostátní orgány dohledu budou mít veškeré nezbytné pravomoci a zdroje, aby mohly vykonávat své povinnosti; dále vyzývá vnitrostátní orgány dohledu, aby kontrolovaly, zda jsou dodržována ustanovení této směrnice, a jejich dodržování účinně prosazovaly;
21. zdůrazňuje, že při stanovování lhůt pro provedení ve vnitrostátním právu v budoucnosti by se měly více zohlednit změny vnitrostátního práva, které je v důsledku tohoto procesu nutno provést;
22. žádá členské státy, aby rozšířily stávající úroveň ochrany spotřebitele na úvěry, včetně krátkodobých úvěrů, poskytované prostřednictvím internetu, textových zpráv nebo jiných prostředků komunikace na dálku, jež se na trhu spotřebitelských úvěrů stále více používají, a zahrnula i částky nižší než spodní hranice 200 EUR, které v současné době nespádají do působnosti této směrnice;
23. zdůrazňuje, že v současnosti neexistuje žádný důvod k přepracování směrnice, naopak by se mělo zajistit, aby byla směrnice správně provedena a uplatňována v praxi;
24. je toho názoru, že po úplném a správném provedení směrnice ve vnitrostátním právu by měl být posouzen praktický dopad této směrnice, a teprve poté by měla Komise navrhnout potřebné změny; vyzývá Komisi, aby Evropskému parlamentu a Radě předložila zprávu o posouzení provádění směrnice a úplné posouzení jejích dopadů z hlediska ochrany spotřebitele, a to s přihlédnutím k důsledkům finanční krize a k novému právnímu rámci EU pro finanční služby;
25. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Směrnice o smlouvách o spotřebitelském úvěru sleduje dva cíle: vysokou úroveň ochrany spotřebitele a posílení přeshraničního vnitřního trhu se spotřebitelskými úvěry.

Nelze pochybovat o tom, že definitivní harmonizace některých podstatných prvků úvěrových pravidel významnou měrou zvýšila v Evropě úroveň ochrany spotřebitele. Jako nevýznamné se však jeví zvýšení počtu uzavřených přeshraničních spotřebitelských úvěrů. Je tomu tak možná proto, že jen velmi málo finančních institucí přeshraniční spotřebitelské úvěry nabízí a že obecně v důsledku krize finančních trhů obchody spíše poklesly.

Kromě toho překážky uzavírání přeshraničních spotřebitelských úvěrů se nenacházejí v oblasti právních předpisů, ale vznikají spíše v důsledku jazykových problémů nebo skutečnosti, že s finanční institucí chybí osobní kontakt.

Jednotlivé problémy v rámci přezkumu:

1. Časový rámec provádění:

Provádění směrnice se v některých členských státech částečně nebo zcela zpozdilo. Hlavní příčinou tohoto zpoždění bylo krátké, pouze dvouleté prováděcí období a značný rozsah regulace. Upravena a nově zavedena musela být mnohá opatření v nejrůznějších oblastech, jako jsou pravidla na ochranu spotřebitele, všeobecné úvěrové předpisy, přístup k databázím atd. Tyto postupy jsou velmi komplexní a týkají se jak vnitrostátních zákonodárců, tak i finančních institucí. Do budoucna bude patrně vhodné poskytnout více času a prováděcí lhůtu stanovit na 3 roky.

2. Oblast působnosti:

Oblast působnosti byla v mnoha členských státech rozšířena i na další finanční produkty, např. úvěry zajištěné zástavním právem k nemovitosti nebo nájemní a leasingové smlouvy. Zdá se, že tento krok nepřinesl žádné problémy.

3. Reklama:

Pokud jde o ustanovení týkající se reklamy, rozhodly se členské státy využít různé možnosti provedení. Některé obtíže se objevily v souvislosti s otázkou, co přesně se rozumí termínem „reprezentativní příklad“.

V roce 2011 Komise provedla kontrolu 562 webových stránek týkajících se spotřebitelských úvěrů (SWEEP). Výsledkem této kontroly bylo zjištění, že u 46 % kontrolovaných stránek chyběly v reklamě povinné informace, u 43 % stránek chyběly ve smluvních nabídkách jasné informace o celkových nákladech na úvěr, době platnosti smlouvy a o některých nákladech spojených s úvěrem, u 20 % byl popis nákladů matoucí. V současné fázi provádění kontaktují vnitrostátní orgány jednotlivé instituce, požadují od nich objasnění a vyzývají je k nápravě stavu.

4. Předmluvní informace:

Předpisy týkající se předsmulvních informací, které musí být spotřebiteli poskytnuty formou standardního letáku, jsou s konečnou platností harmonizovány. Jejich provedení v rámci vnitrostátního práva je zčásti doslovné, nebo při něm došlo k jazykovým zdokonalením a úpravám.

V některých členských státech byla vyslovena pochybnost o efektivitě letáků se standardními informacemi. Tyto informace se jeví jako příliš obsáhlé, obtížně srozumitelné a zčásti příliš technické, a v mnoha případech spotřebitele od půjčky spíše odrazovaly. Pochybnosti vyvolávalo i to, zda jsou vhodné jako pomůcka pro srovnávání úvěrů od jednotlivých institucí. Také je třeba podotknout, že poskytování standardních informačních letáků zvýšilo náklady poskytovatelů úvěrů, což se odrazilo i v nákladech na úvěry.

5. Smluvní informace:

Nově zavedený rozsáhlý systém nepřinesl při svém provádění žádné známé problémy.

6. Právo na odstoupení od smlouvy:

Jednotně a definitivně bylo zavedeno právo na odstoupení od smlouvy, které v některých členských státech již existovalo. Problémy se i nadále vyskytují v souvislosti s otázkou, kdy začíná běžet lhůta pro odstoupení od smlouvy. Některé členské státy stanovily, že lhůta pro odstoupení od smlouvy začíná až po uplynutí lhůty na rozmyšlenou nebo poté, co byly odstraněny nedostatky ve smluvních informacích. Mimoto se objevily pochybnosti o tom, zda může být právo na odstoupení od smlouvy uplatněno teprve po splacení úvěru.

7. Předčasné splacení:

Při provádění ustanovení o předčasném splacení úvěru nenastaly žádné větší obtíže. V některých členských státech, které dříve pro poskytovatele úvěrů nestanovily žádné odškodné, bylo kritizováno, že tato odškodnění vedou ke snížení úrovně ochrany spotřebitele.

8. Výpočet roční procentní sazby nákladů:

Předpisy pro výpočet roční procentní sazby nákladů byly v roce 2011 doplněny v rámci postupu projednávání ve výborech. Přesto se zdá, že v určitých případech zůstávají pochybnosti.

Komise vytvořila pokyny k výkladu roční procentní sazby nákladů, které však nejsou právně závazné.

Jako žádoucí se jeví to, aby ustanovení týkající se výpočtu roční procentní sazby nákladů byla ve všech příslušných právních nástrojích EU provedena stejně.

9. Vysvětlení:

Povinnost podávat vysvětlení, stanovená v čl. 5 odst. 6, byla členskými státy provedena rozdílnými způsoby. Některé členské státy tuto povinnost upřesnily v podobě seznamu jednotlivých zvláštních opatření. Rakousko např. stanovilo zvláštní pravidlo, že při

poskytování úvěrů v cizí měně se musí na rizika zvláště upozornit.

10. Ověření úvěruschopnosti:

Povinnost posoudit úvěruschopnost spotřebitele provedly jednotlivé členské státy různými způsoby. Některé členské státy posouzení úvěruschopnosti ještě upřesnily stanovením povinnosti vyhledat příslušné informace v databázi. Některé členské státy ponechaly otázku, zda byly požadavky dostatečným způsobem splněny, na soudech.

11. SMS-úvěry:

Poptávka po SMS-úvěrech neustále roste; tento způsob úvěru je nabízen nejen ve skandinávských zemích, ale i ve Spojeném království a ve východoevropských členských státech. Členské státy jsou vyzývány k tomu, aby tomuto problému věnovaly zvláštní pozornost a postaraly se o účinnou ochranu spotřebitelů. Při tom by měly zohlednit specifika své země a s ohledem na ně přijmout případná opatření nad rámec předpisů stanovených směrnicí o smlouvách o spotřebitelském úvěru.

12. Závěr:

Komise by nyní měla provedení této směrnice přezkoumat a vyžadovat od členských států její správné uplatňování. Poté by měla nejprve zúčastněným stranám poskytnout čas na to, aby si na nové předpisy zvykly a nasbíraly zkušenosti. Teprve pak by měla provést závěrečné hodnocení právních a praktických důsledků směrnice, aby na tomto základě mohla zjistit potřebu jejích případných změn.

8. 6. 2012

STANOVISKO HOSPODÁŘSKÉHO A MĚNOVÉHO VÝBORU

pro Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

k provádění směrnice o spotřebitelském úvěru 2008/48/ES
(2012/2037(INI))

Navrhovatel: Theodor Dumitru Stolojan

NÁVRHY

Hospodářský a měnový výbor vyzývá Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- vzhledem k tomu, že směrnice 2008/48/ES¹ o smlouvách o spotřebitelském úvěru byla schválena před finanční krizí,
 - vzhledem k tomu, že v řadě členských států přispěly nepřiměřené spotřebitelské úvěry ke krizi,
 - vzhledem k tomu, že nadměrné poskytování spotřebitelských úvěrů v cizích měnách zvýšilo riziko a ztráty nesené domácnostmi,
 - zdůrazňuje význam doporučení Evropské rady pro systémová rizika ze dne 21. září 2011 o poskytování úvěrů v cizích měnách (ESRB/2011/1),
1. žádá orgány dohledu, aby vyžadovaly, aby finanční instituce poskytovaly spotřebitelům na konkrétní osobu zaměřené, úplné a snadno srozumitelné informace o rizicích spojených s úvěry v cizí měně a o vlivu závažného znehodnocení zákonného platidla členského státu, v němž má spotřebitel bydliště/sídlo, a zvýšení zahraniční úrokové sazby na jeho splátky; domnívá se, že tyto informace by měly být součástí reklam týkajících se smluv o spotřebitelském úvěru v cizí měně, před smluvními informací a smluv o spotřebitelských úvěrech;
 2. žádá, aby finanční instituce musely spotřebitelům v dostatečném časovém předstihu před tím, než je spotřebitel vázán úvěrovou smlouvou nebo nabídkou, poskytovat individuální

¹ Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66.

informace potřebné ke srovnání úvěrů dostupných na trhu, posouzení jejich důsledků a přijetí dostatečně informovaného rozhodnutí, zda úvěrovou smlouvu uzavře;

3. žádá, aby finanční instituce musely spotřebitele upozornit v případě, že by úvěrová smlouva mohla s ohledem na finanční situaci spotřebitele vést ke vzniku specifického rizika pro spotřebitele;
4. vyzývá orgány dohledu, aby pozorně sledovaly financování a rizika likvidity vyplývající z úvěrů v cizí měně, aby přijaly opatření k zamezení nadměrným rizikům a vyžadovaly od finančních institucí, aby zajistily účelnou cenovou politiku, alokaci kapitálu a systémy řízení likvidity, jež by se zabývaly úvěry v cizí měně, a aby při posuzování úvěrové bonity spotřebitelů byly schopny zohlednit jejich schopnost zvládat kolísání směnného kurzu; vyzývá, aby členské státy vyžadovaly od finančních institucí, aby umožnily spotřebitelům konvertovat úvěry do jiné měny v souladu s transparentním postupem, o němž jsou spotřebitelé zpraveni formou předšmluvní informace, a aby finanční instituce poskytly spotřebitelům za rozumnou cenu devizovou zajišťovací facilitu s cílem omezit dopad nepříznivého měnového pohybu na splátky úvěrů;
5. žádá, aby byla provedena revize ustanovení směrnice 2008/48/ES týkajících se roční procentní sazby nákladů tak, aby směrnice přesněji zohledňovala charakteristiky úvěrů v cizích měnách a úvěrů s proměnlivou úrokovou sazbou;
6. žádá, aby byly úvěrové instituce při poskytování spotřebitelských úvěrů na více než pět let velmi obezřetné s cílem zajistit, aby tyto úvěry byly v nejlepším zájmu dotčeného spotřebitele;
7. vyzývá finanční instituce, aby neposkytovaly spotřebitelské úvěry zajištěné nemovitostí spotřebitele v těch případech, kdy spotřebitel nemá odpovídající výši platu nebo mzdy, a aby poskytly spotřebitelské úvěry pouze tehdy, pokud byla stanovena bonita spotřebitele – a případně získána vhodná záruka – s cílem zajistit přiměřenou úroveň rizika pro spotřebitele i pro poskytovatele úvěru;
8. žádá, aby spotřebitelé měli právo získat informace o cenách doplňkových služeb a o svém právu na nákup doplňkových služeb, např. pojištění, od jiných dodavatelů; domnívá se, že finanční instituce by měly mít povinnost odlišovat tyto služby a související poplatky od služeb a poplatků spojených s daným úvěrem a měly by jasně uvádět, které služby jsou nezbytné pro poskytnutí úvěru a které jsou ponechány na uvážení dlužníka;
9. upozorňuje, že jedním z cílů směrnice je zajistit dostupnost informací, čímž by se podpořilo fungování vnitřního trhu i v oblasti poskytování úvěrů, a proto je třeba posoudit, zda roste počet přeshraničně poskytnutých úvěrů a zda je zapotřebí dosáhnout dalších zlepšení;
10. vyzývá k tomu, aby byly reklamní a marketingové akce finančních institucí přísně sledovány s cílem předejít šíření klamavých nebo nepravdivých informací v reklamě a marketingu zaměřeném na nabídky úvěrových smluv;
11. vyzývá Komisi, aby Evropskému parlamentu a Radě předložila zprávu o posouzení provádění směrnice a úplné posouzení jejích dopadů z hlediska ochrany spotřebitele, a to

s přihlédnutím k důsledkům finanční krize a k novému právnímu rámci pro finanční služby;

12. vyzývá k provedení revize směrnice 2008/48/ES, která by tuto směrnicí a směrnicí o smlouvách o úvěru na bydlení (CARRP) sloučila do jedné směrnice.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	7.6.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 38 -: 0 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Elena Băsescu, Sharon Bowles, Udo Bullmann, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	David Casa, Philippe De Backer, Vicky Ford, Robert Goebbels, Olle Ludvigsson, Marisa Matias, Gianni Pittella, Andreas Schwab, Theodoros Skylakakis, Emilie Turunen
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Robert Sturdy

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	11.10.2012
Výsledek konečného hlasování	+ : 33 - : 0 0 : 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Jorgo Chatzimarkakis, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia de Campos, Vicente Miguel Garcés Ramón, Louis Grech, Mikael Gustafsson, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Hans-Peter Mayer, Gesine Meissner, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Gino Trematerra, Barbara Weiler
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Regina Bastos, Ildikó Gáll-Pelcz, María Irigoyen Pérez, Olle Schmidt, Olga Sehnalová, Kyriacos Triantaphyllides, Kerstin Westphal